

AXY

1965

№ 1

ÄXYN toimituskunta:

Kuraattori: Saara Puolakka

Päätoimittaja: Seppo Haapanen

Toimittajat: Kimmo Pylkkänen

Hilkka Siirola

Taiteilijat: Arja Toiviainen

Riitta Helve

Rahastonhoitaja: Lauri Liukkonen

Päätoimittajan kirjoitus

Aluksi pitkältä vaikuttanut syksy on liukunut ohi hämmästyttävän nopeasti. Koulun toiminta yleensä on tänä kautena ollut erttään vilkasta. Jos emme ota huomioon varsinaista koulutyötä, voidaan kiireistä mainita teinikunta ja erilaiset kerhot. Linssi on omalla tahollaan toiminut tapansa mukaan kiitettävän vilkkaasti. Teinikunta pääsi aloittamaan toimintansa pienten alkankeuksien jälkeen. Näitä kankeuksia olivat mm. tämän vuoden vuosikokous, jonne arvon teinejä lähdettiin hakemaan autoilla, jotta siitä olisi saatu edes päätösvaltainen. Lisäksi edellisen hallituksen asioissa oli jotain epäselvää, eikä vuosikokousta päätetty vielä ensimmäisellä kerralla. Nykyinen hallitus on jo päässyt toimimaan normaalisti. Puheenjohtajana toimii tänä lukuvuotena Lea Siirola ja sihteerinä Juhani Korppi.

Lukukauden loppukiireisiin kuuluu myös Äxy. Lehdellä on jatkuvasti puutetta hyvistä kirjoittajista, nimenomaan vapaaehtoisista. Toisaalta Äxy ei suinkaan ole ainoastaan yläluokkien lehti, vaan sen sektori käsittää koko koulun. Lehden ilmestyttyä ottaa toimitus vastaan asiallista arvostelua ja mielihyvin ehdotuksia, jotka parantaisivat lehden laatua. Arvostelu voidaan myös kirjoittaa Äxyn seuraavaan numeroon, joka ilmestyy ensin Ruusu konventissa, ja heti sen jälkeen muualla koulussa.

Äxy toivottaa kaikille iloista joulua ja piristävää

lomaa.

Päätoimittaja

NUORET JA YHTEISKUNTA

Me kaikki käymme koulua saadaksemme määrätyn määrän yleis-tietoja ja valmistuaksemme yhteisömme täysivaltaisiksi jäsenik-si. Koulu muokkaa ja kasvattaa meitä. Olemmeko sen lopetettu-amme sitten valmiita yhteiskuntamme palvelukseen?

Nykyisen valtiojärjestelmämme mukaan jokaisen tulisi voida vaikuttaa yleisiin asioihin. Meidän tulisi osata käyttää hyväk-semme yhteiskunnan meille suomia mahdollisuuksia ja täyttää puolestamme sen meille asettamat velvollisuudet kykyjemme mu-kaan. Kuinka me voimme niin tehdä, jos emme tiedä, mitä yhteis-kunta meille tarjoaa ja mihin se meitä velvoittaa.

Koululaitos nykyisellään ei valmista meitä elämää varten. Koulun osuus yhteiskuntakasvatuksessa supistuu noin puoleen vuoden (joissakin kouluissa vuoden) pituiseen oppijaksoon. Yh-teiskuntakasvatus oppilaitoksissamme on siis jäänyt aivan taka-pajuiselle asteelle. Koulu ei ole kehittynyt samassa tahdissa yhteiskunnallisiin asioihin kohdistuvan huomion kanssa. Koulun perusta luotiin ennen sotia, jolloin vain suhteellisen harvat välittivät yhteiskunnantamme.

Koulun osuuden yhteiskuntatyössä tulisi olla tärkeämpi, koska juuri kouluaikana elämäntapoksemme ja mielipiteemme muovautu-vat. Toisaalta meistä pitäisi aikanaan tulla yhteiskuntamme joh-tava luokka, jonka on pystyttävä ohjaamaan muita. Me joudumme ottamaan kantaa moniin asioihin, mutta kuinka se on mahdollista, jos meiltä puuttuu tietopohja? Olemme silloin liian helposti ul-kopuolisten voimien vaikutuksen alaisia, massasieluja, propagan-dan uhreja. Panoksemme yhteiskuntaelämässä on tällöin pikemminkin negatiivinen.

Koulun tulisi lisätä huomattavasti yhteiskuntaopetusta. Se herättäisi kiinnostusta ja lisäisi aktiivisuutta.

Koska tämä aihe on nyt niin ajankohtainen, se on myös teiniliit-tiön vuoden teemana. Teiniliitto yrittää osaltaan järjestämäl-lä erilaisia kurssi- ja tiedotustoimintaa lisätä teinien tietoja yhteiskunnallisista asioista sekä paikkailla koulun opetusta.

Kuitenkin se pystyy valistamaan yhteellisen harvoja teinejä. -
Sen sijaan teinikuntien yhteiskunnallisten kerhojen pitäisi
tarjota jokaiselle teinille hyödyllistä tietoa. Siellä voidaan
keskustella ja vaihtaa mielipiteitä kulloinkin tärkeistä asiois-
ta ja tapahtumista.

Meidän tulisi jo päästä "antaa mennä, mitä se minulle kuuluu"
-tyylistä ja tuntea vastuumme tulevana yhteiskunnan jäsenenä.

Lea

SIPULIKAUPPIAS

Keltainen sipulilaatikko
ah, minun sipulini.
Ah, paljaat jalkani
ja kuljen
kuljen läpi maailman
myyden sipuleita
koskaan en palaa.

Vaellan Englannissa,
Intiassa, Kreikassa.

Ah, minun sipulini
ne ostetaan
ostan sandaalit
ja pölyiset ovat jalkani.
Ostan teetä ja appelsiinin
janoinen olen
olen köyhä
ah, niin köyhä
niin köyhä sipulikauppias.

OLEMME NYT TEINEJÄ

Teinin arvo on vihdoinkin saavutettu, ja minä odotan siltä elämäni jotakin uutta ja jännittävää. Teinikorttia en kyllä vielä ole saanut, mutta nimellisesti olen nyt teini. Teini on mielestäni jonkinlainen arvonimi. Olemme ikään kuin kasvaneet suuremmiksi ja ylittäneet ensimmäisen asteen. Pääsemme nyt "konviin", eikä enää tarvitse lähteä jostain koulun juhlasta kymmeneltä. Ehkä ylempiluokkalaisetkin suvaitsevat meitä nyt paremmin kuin ennen.

Voi sitä iltaa, jolloin "nahkakonva" oli! Kaikki nahkat olivat aivan hermostuneita, sillä ohjelma oli heidän järjestettävänä ja heidän vastuullaan. Se meni kuitenkin läpi jotenkuten, mutta minä melkein vajosin maan alle kuullessani ihmisten jäljestäpäin puhuvan, että olipas se keho. Ohjelmamme ei tietenkään kuulunut parhaimpiin, mutta on kyllä aivan masentavaa kuulla sellaista arvostelua.

Mielestäni teinikortti tuo mukanaan vastuuta, ja meidän uusien teinien olisi käyttäydyttävä sen mukaisesti. Se tuntuu aika vaikealta, mutta hiljalleenhan siihen oppii, sillä alku aina hankalaa. Koulutustilaisuuksissa meille opetettiin, kuinka kouksissa ollaan ja mihin teinitoiminta perustuu. Toivon, että teinitoiminta tuo uutta intoa ja kehittäviä harrastuksia meille uusille teineille.

"Entinen nahka"

TULEVAISUUS TURVATTU SSYKOSSA

... ja pian oli ympärillämme meluava ja tuuppiva poikalauma ekaluokkalaisia. Kuulimme erinäisiä huutoja ja ääntelyä:

- englanti on kivaa
- ja voimistelu
- ja uskonto, mutta englanti on kivintä
- tää on upee koulu
- menettelee
- ihan lättäkattonen
- meidän luokan tytöt ovat tuhmia
- ja keljuja kanssa
- auuuuu
- älä töni

Haastattelija: No, onkos saatu pesuja, tai onkos tullut pestyä?

- jooooo
- noi ja noi on saanut pesuja (naurua)
- mutta me pestään tyttöjä

Haastattelijan luokse puskeutui pieni päättäväisen näköinen ekaluokkalainen, Aholan Kari. Hänestä oli niin kiva siirtyä oppikouluun, mutta tuo kaunokirjoitus ei vain tahdo luistaa.

Haastattelija: Millaisia ovat opettajat?

- kivoja
- snaijoja
- nastoja
- tärähtäneitä

Lopuksi kuului nimiä: Jukka, Pertti ja Juha ja Tero. Jorma, Andefs ja Kari. Pekka ja Heikki ja Olli ja ...

Tytöt olivat paljon hiljaisempia, eivätkä he tūnineet niin paljon.

-oli kiva tulla oppikouluun

- niin oli
- kivoja opettajia
- ja reiluja kanssa
- kiva koulu
- ja nätti
- kauheesti on saatu pesuja
- on pesty kanssa

- sattui aika tavalla
- joooo
- englanti on kivintä
- piirustuspas
- ja voimistelu
- ainekirjoitus
- matikka on kurjaa
- joooo
- niin ja jäsentäminen

Avuliaita haastateltavia olivat mm. Kirsi-Marja, Marjaana (hyvä aineiden kirjoittaja) ja Riitta (hyvä laulaja) Meri, Anna-Maija ja Sirpa.

ROUVA TOUHULA ALENNUSMYYNNISSÄ

Kun rouva Touhula istui aamulla miehensä kanssa kahvipöydässä, niin hän sanoi: "Tänään on Hermannin kadulla alennusmyynti, Alpertti, saanhan minä mennä?" Alpertti vastasi: "Sinä et mene tänään Hermanninkadulle alennusmyyntiin. Minä kiellän sen. Siellä menee aivan liikaa rahaa kaikkiin turhuuksiin." Rouva Touhula sanoi: "Mutta minä tahdon. Tiedä se." Mutta Alpertti kielsi ehdottomasti.

Mutta kun Alpertti oli lähtenyt työhön, niin rouva Touhula lähti alennusmyyntiin ilman miehensä lupaa. No niin! Niin sitä käy kun ei usko. Rouva Touhula oli niin kiireissään vaateosastolle mennessään, ettei huomannut, että hän oli kädellään tuitaissut kermapulloja niin, että ne kaatuivat hänen päälensä. Siinä hän nyt menee vaateosastolle, kermaa päätäynnä ja kukkaro oli puolilleen haihtunut. Mutta vaateosastolle piti päästä, vaikka henki menisi.

Vihdoin hän pääsi sinne kaikkien kommelluksien jälkeen. Mutta siellä vasta kommelluksien kommellus tuli. Rouva Touhula meni leninkiosastolle. Hänen vyöhönsä

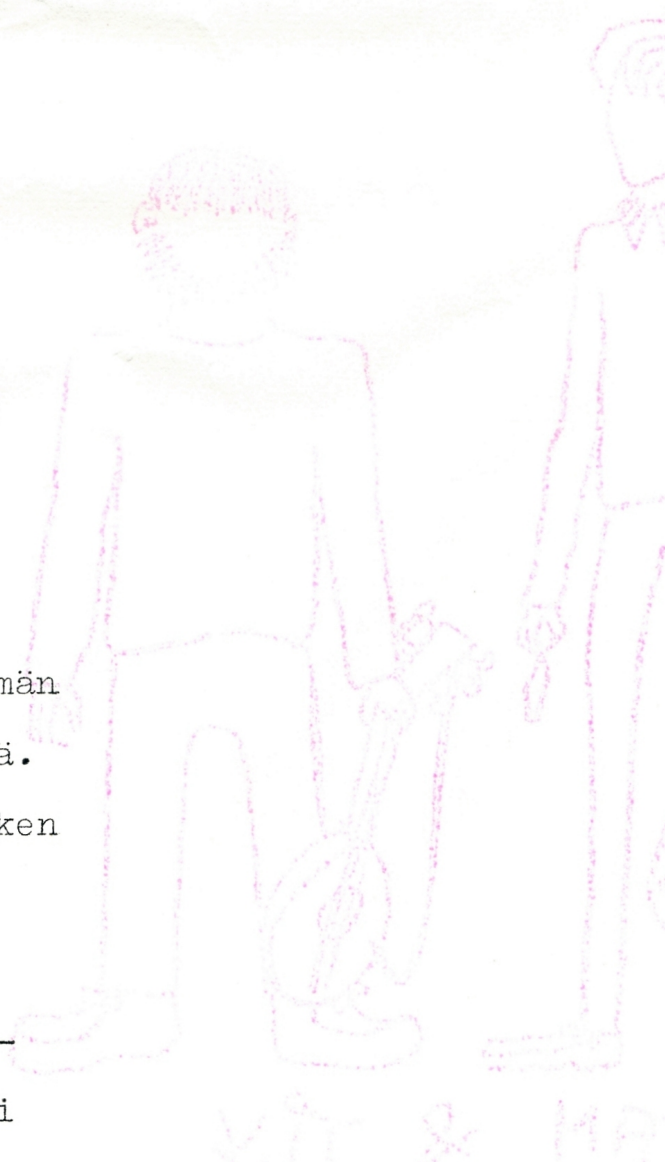
juuttui kangaspakka ja rouvan kulkiessa se levisi, kun ihmiset astuivat sen päälle, se meni riekaleiksi. Ja voi, voi. Taas meni puolet kukkarosta, kun rouva Touhula vihdoin pääsi kotiinsa, niin hänen aviomiehensä oli kotona.

Silloin pürskahti rouga Touhula itkuun. Hän oli tullut kotiin kukkaro tyhjänä ja kassi myös tyhjänä.

HOOTENANNY CARAVAN:

ESIINTYJÄT: Finn Trio, Kit ja Martin, Torstein Bergman ja The Hootenanny Trio. Finn Trion esitys tasapaksu ja tavallinen. Viihdemusiikin omais~~eksi~~ksi sovitettut kansanlaulut laulettiin somasti kirkkaalla ja puhtaalla äänellä. Finn Triolla ilmeisesti alamäki menossa s.o. ravintolaan menossa.

Kit ja Martin. Tässä vaiheessa lahtelainen popsakki käyttäytyi lapsellisesti: parvelta kuului huomautuksia, enemmän tai vähemmän älykkäitä + naurun hörähdyksiä. Kit ja Martin näyttivät hetken neuvottoman ja hiukan yllättyneenkin näköisiltä, alkoivat näppäillä soittimiin ja nauroivat. Pian kaikki

olivat hiljaa sillä Kitin ja Martinin kertomat tarinat olivat hätkähdyttävää ja hullujakin. Pian he saivat jopa OSAN yleisöä kertosaäkeisiin ja taputtamaan tahdissa. Brittiläisellä huumorilla he kestivät liian laihat abloodit.

Ruotrin Donovan, Torsten Bergman oli odottamattoman hyvä. UNIVERSAL SOLDIER hän on levyttänyt, mutta luonnossa ääni vaikuttaa voimakkaammalta. Hän oli hyvin sympaattinen, mutta suomalaisten piti TIETENKIN olla kylmäkiskoisia ruotsalaista kohtaan, joka todella oli hyvä.

Hootenanny Triom saapuessa aplodit, huuto, ja nauru täytti salin. Hootenanny Trio on herättänyt polkan ja ehdottomat suomalaiset renkutukset, jytkytykset, rallit, ja ryyppyviisut, Keijo Räikkösen Esplanadi, Sick Wilhelm, ja Katselen renkaan vaihtoa olivat aivan omaa luokkaansa. Niissä laulettiin hyvin tavallisista asioista joita ei ehdi tai ei halua ajatella, sillä useimmiten ne kertovat juuri siitä hiukan alemmasta yhteiskuntaluokasta, luokasta joka on mutta jota me emme tunnusta olevan tässä "hyvinvointivaltiossa"

Väliajan jälkeen tunnelma oli noussut ja oltiin heti mukana, Poikien kertomat (laulammat, soittamat) järkyttävät ja hiukan tuhmatkin tarinat lumosivat. Yleisö oli mukana, taputettiin, laulettiin, ja ymmärrettiin.

Löpuksi laulettiin jo traditionaaliseksi muodostunut loppulaulu: WE SHALL OVERCOME...

Des. Erasmi Rotterdami: CULLAINEN KIRJA

NUORUKAISTEN TAPAIN SIIVOLLISUUDEST

I luku

KASVOIN SOVELIAISUUDEST

Silmäin: Siivotoin on katsoa jongun päälle koska toinen silmä ummessa on. Sillä mikä se on ~~m~~ kuin tehdä itsensä silmäpuoleksi? Se käytös tynnyrin tekijälle ja sepille myöden andacamme.

Silmälautain: Silmälaudat pitää oleman ulos sysätyt/ ei kokon rypistetyt, joka on julmuuden merkki: ei corkialle nostetut / joca on ylpeyden: ei silmäin päälle painetut joca on pahaa ajattelevaisten.

Otsan: Otsa myös pitäs oleman iloinen ja tasainen: yhden hyvän omantunnon ja vapaan luonnon osoittavainen: ei ryppyin vedetty joca on vanhuuden: ei liikkuvainen joca on ilcoitten (ilkeitten).

Suun: Suu ei pidä yhteen puserrettaman joca sen tapa on kuin pelkää nielevänsä toisen hengen: eikä auki oleman joca on narrein: mutta näin kuin huulet toinen toisellensuuta antaisit pitää kiini ummes oleman

Käännä itses pois/ kuin sinä syljet ettes jongun päälle sylje eli priscoita. Jos yskä vaivaa/ varo ettes jongun suuhun yski ja olcon pois turhuus pyytää selkiämmäs yskiä/ kuin luondo vaatii.

LINSSIN SYKSY

Yläluokkien ilmoitustaululle on ilmestynyt pari kertaa kuukaudessa Linssin kokousilmoitus. Lukutaito on ilmeisesti heikentynyt iän mukana, sillä mukana on ollut miltei yksinomaan nuorimpia teinejä. Jäsenistä ei silti ole ollut puutetta: toistakymmentä linssiläistä tiistai-iltoina fysiikan luokassa on tavallinen näky.

Syyvstoiminnan alkajaisiksi opetettiin uusia jäseniä kehittämään omat filminsä ja suurentamaan kuvansa.

Henkilökohtainen opastus jäi melko vähäiseksi, sillä opinhaluisten määrä oli suuri. Sen tähden siirryttiin asistenttlinjalle: kokeneimpien kuvaajien tuli ottaa laboratorioon mukaansa joku aloittelija. Systeemistä on ollut apua (muun muassa kaikille naispuolisille) ja sitä tullaan jatkamaan edelleen

Halukkaat ottakoot yhteyttä kerhon toimihenkilöihin.

Valokuvaamaan oppii vain valokuvaamalla. Linssi ei jaa ainoastaan teoreettisia tietoja vaan pyrkii kehittämään jäsentensä käytännöllistä taitoa ja "näkemystä". Tässä mielessä kerho järjesti "ruskaretken" Mukkulaan eräänä loppusyksyn sunnuntaina. Varhainen aamuhetki (kello 9.30) ja kirpeä pakkanen estivät useimpia saapumasta. Kuvaussää oli vaihteleva: Aluksi aurinkoista ja kirkasta, puolen päivän aikaan myrskyä ja raekuuroja. Siksi kuvauskohteitakin oli runsaasti. Parhaat otokset osallistuvat Linssin syyskilpailuun, joka ratkeaa lähipäivinä.

Valokuvauskilpailuilla on tärkeä osa kuvaajan kehityksessä. Vain ankaran kritiikin avulla voi oppia tuntemaan hyvien kuvien salaisuuDET. Keväällä Linssi järjestää uuden kilpailun. Toivottavasti "uudet kasvot" ovat sikloin mukana.

H.M.

- - - - -

Eräässä lahtelaisessa baerissa:

Teini: Saisinko pienen kahvin ilman viineriä?

Tarjoilija: Valitettavasti meillä ei ole vienerleipää, mutta kävisikö pieni kahvi ilman munkkia?

Teinilehden toimittaja tuli konttorikoneliikkeeseen ja halusi ostaa itselleen kirjoituskoneen. Hänelle tuotiin yksi, jota hän alkoi innolla kokeilla kirjoittamalla nimeään: K-a-l? tuokaa minulle uusi kone, en minä tätä osta, tässähän on vain yksi L.

Eräs hiukan eriskummallisen näköinen herrasmies kulki eräänä päivänä pitkin Aleksanterinkatua ja levitti pussistaan vehnäjauhoja kadulle. Poliisi tuli hänen luokseen ja kysyi kohteliaasti:

-Mitä te hyvänen aika oikein teette?

- Levitän kadulle myrkkyjauhetta elefantteja vastaan.

-Elefantteja vastaan? Mutta eihän täällä ole elefantteja.

- Niin, siinä näette, miten tehokas tämä jauhe on.

KUKA KUKIN ON

Koska koulumme suuren opettajamäärän takia oppilaat eivät tunne lähimainkaan kaikkia opettajia ÄXY julkaise opettajien nimet ja opetusaineet. Tästä lähin ei enää tarvitse sormi suussa ihmetellä kenen puoleen kääntyä.

Asikainen, Elias; kanttori-urkuri; musiikki
Haapala, Harri; lehtori : ruotsin kieli, saksan kieli
Harves, Helmer; pastori: uskonto
Haukjärvi, Lilli-Rakel; lehtori : tyttöjen voimistelu
" Seppo ; teatt. ohj. : suullinen esitys
Helatie, Toimi ; vararehtori : historia, psykologia
Holopainen, Ulla; lehtori: suomen kieli
Huurre, Timo; v. t. lehtori : luonnonoppi, matematiikka
Jokinen, Mirtta; fil. kand. : englannin kieli
Järvinen, Irja; voim. op. : tyttöjen voimistelu
Känkämä, Sirkka-Liisa; fil. maist.: luonnonhistoria, maantieto
Laitinen, Tuula; lehtori: uskonto, kirkkohistoria, psykologia
Larva, Pirtti; käsit. opett.: tyttöjen käsityö
Leskinen, Kyllikki; lehtori: Luonnonhistoria ja maantieto
Lindström, Ensio; " englannin kieli
Niskala, Pirkko " kumaamataito ja kirjoitus
Ohvo, Vieno; hum. tiet. kand.: historia, suomenkieli
Olkkonen, Raimo; apul. rehtori: englannin kieli, ruotsin kieli
Peltola, Kaarlo; opettaja: poikien voimistelu
Pulkkanen, Kalevi; lehtori: poikien voimistelu
Puolakka, Saara; " suomen kieli
Ristola, Mirjam; kotit. op. : kotitalous
Rämö, Eira; lehtori: lehtori: luonnonoppi, matematiikka
Silander, Olli-Pekka; " saksan kieli, ruotsin kieli
Simula, Pekka; rehtori : luonnonoppi, matematiikka
Sumanen, Markku; lehtori : luonnonoppi, matematiikka
Toijala, Pekka; mat. yo : matematiikka
Tuovinen, Marjo; lehtori: englannin kieli, ruotsin kieli
Vainio, Mikko; käsit. op.: poikien käsityö

MAIJA POPPANEN

Mennessäni katsomaan Disneyn Maija Poppasta en odottanut elokuvasta niin paljon kuin olin aikaisemmin kuvitellut odottavani. Syynä oli eräs tuttavan tuttava, joka ei ollut pitänyt siitä. Hänellä ei ilmeisesti kuitenkaan ollut mielikuvitusta.

Monta vuotta sitten luin Traversin Maija Poppasen ja sain sen päähenkilöstä, ihmeellisestä englantilaisesta lastenhoitajasta, aivan toisen kuvan. Kuvittelin Maijan melko vanhaksi ja hyvin ankaraksi. Filmi esitti aivan toisen Maijan, nuoren ja herttaisen. Lujaluonteisuus oli ainoa yhdistävä piirre filmin Maijan ja kirjan Maijan välillä.

Muuten filmi oli hyvä. Tietenkin siinä oli jonkin verran showmaisuuksia, jolta hyvin harva amerikkalainen elokuva välttyy, eivätkä värit monessa kohdin olleet sellaiset kuin Disneyltä olin tottunut odottamaan. Mutta filmin henki oli niin aito, että tunsin itseni iloiseksi vielä seuraavanakin päivänä.

Oli sääli, että vain harvat katseliijoista ymmärsivät englantia kylliksi saadakseen puheesta selvän, sillä moni hauska kohta jäi heiltä huomaamatta. Teksti pakostakin tulkitsee puheen hyvin niukasti.

Lapset, Anna ja Mikko, olivat hyvät, mutta paras oli ehdottomasti Perttu, Dick van Dyke. Pidin hyvin paljon myös pikku Anttu-koirasta. Julie Andrews Maija Poppasena oli tietenkin hyvä, mutta ei aivan sitä luokkaa kuin olin odottanut. Ehkä se johtui valtavasta mainostamisesta, mitä filmin vuoksi oli tehty. Ennakkomainonta voi usein pilata hyvänkin filmin.

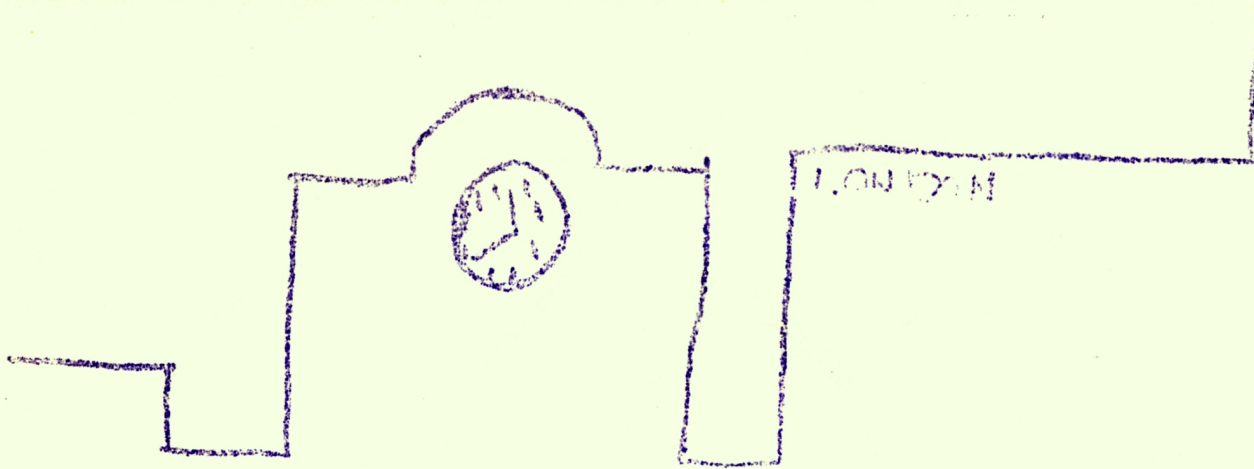
Mielestäni filmi kokonaisuutena oli hyvä, vaikkakaan ei kaikissa kohdissa aivan Disneyn tavallista tasoa. Erityisen hyvin siinä oli onnistuttu yhdistämään piirretty filmi tavalliseen kuvattuun, koko elokuvan aikana en huomannut ainoatakaan kömmhdystä. Maija Poppasen vahvimpana puolena oli kuitenkin aito henki, mikä mielestäni onkin kaikkein tärkeintä.

Kävitkö
katromassa
Maija
Pyyriä?

KÄVITKÖS
KATSOMASSA
TEMPPUA ?

SUOMALAINEN TEINI JA ANTI-APARTHEID

"Jos olet tuhma, mustalaiset vievät sinut", varoittaa äiti psykologisesti varsin väärällä tavalla itsepäistä lastaan.

Meillä Suomessa on noin 3000 mustalaista maassamme. He ovat ongelmana meillä, mutta me emme halua tehdä suurta numeroa tästä. Oikeastaan meidän on vaikea tunnustakaan sitä. Harva meistä haluaa olla missään tekemisissä kadulla kulkevan pitkähameisen mustalaisnaisen tai saapashousuihin pukeutuneen mustalaismiehen kanssa. Onko tämä rotusyrjintää? Jos on emme ainakaan tunnusta sitä mielellämme.

Etelä-Afrikassa on noin 3 miljoonaa valkoista ja noin 11 miljoonaa värillistä, joista valtaosa on mustia. Kun valkoiset valloittajat saapuivat Afrikan mantereelle, he ottivat johdon siellä käsiinsä nimenomaan paremman aseistuksen ja järjestäytyneen yhteistyön avulla. Tämän johtoaseman he ovat onnistuneet säilyttämään tähän asti ja pyrkivät varmasti sen säilyttämiseen vastaisuudessakin. Tämän johtoaseman pitämiseksi on laadittu erikoinen ohjelma, jota nimitetään apartheid-politiikaksi. Apartheid politiikka tähtää värillisten kaikenlaiseen syrjimiseen. Heille ei anneta tasa-arvoisuutta lain edessä. Heitä ei päästetä korkeakouluihin. He eivät saa liikua edes omassa kotimaassaan ilman passia, eivätkä he pääse vapaasti muuttamaan maasta. Varsin jyrkkää politiikka siis.

Jos värillisellä enemmistöllä olisi valta maassa, ei olisi mitään syytä epäillä etteivätkö he kohtelisi valkoisia vähintään yhtä ala-arvoisesti kuin me kuhtelemme mustalaisia nyt. Tätä valkoinen hallitus pelkääkin. Mutta se myös tietää, että nykyinen tilanne ei voi jatkua loputtomiin. Kuitenkinsitä on jatkettava mahdollisimman pitkään.

Etelä-Afrikan rotupolitiikka on herättänyt vastustusta, jonka järjestäytyntä muotoa, johdonmukaista kyllä, nimitetään anti-apartheid-politiikaksi. Yhä useammat maat ovat tulleet mukaan tähän politiikkaan, varsinkin sen jälkeen kun Yhdistyneet Kansakunnat otti virallisesti kantaa siihen. Suomen valtiovalta on ainakin toistaiseksi pysynyt virallisesti irti tästä. Sitävastoin ovat esimerkiksi monet muuten politiikasta irtisanoutuneet järjestöt ottaneet kantaa anti-apartheid-po-

litiikkaan ja antaneet jopa myönteisen julkilausuman siitä. Yleisen inhimillisyyden mukaan tietyti täysin hyväksyttävää. Mutta...

Tietääkö suomalainen miltä tuntuu asua neekerilauman keskellä ja ehkä pelätä koko ajan henkensä puolesta? Jokainen meistä hyväksyy neekerin, joka on suuren liikkeen pääjohtaja. Samoin hyväksytään varakas mustalainen. Mutta hyväksytäänkö köyhä? Vain joku suuri idealisti tekee sen. Värillisten syrjinnässä on siis kysymys yksilöistä. Toinen neekeri tai mustalainen hyväksytään, toista ei. Voiko suomalainen, joka omassa maassaan kohtelee vähemmistökansallisuutta huonosti, tuomita toisen syrjivän kansan? Ei voi. Emme ole kelvollisia tuomitsemaan apartheid-politiikkaa ensinnäkään siksi, että itse olemme samassa veneessä ja toiseksi: meillä ei ole todellista käsitystä esimerkiksi neekerin ja valkoisen, yksilöiden, keskinäisistä suhteista Afrikassa, Amerikassa tai missä tahansa muualla.

Jos suomalainen teini ajattelisi järkevästi ja yrittäisi asettua afrikkalaisen valkoisen asemaan, hän huomaisi paljonkin sellaista, mistä hän ei loppujen lopuksi tiedä mitään. Tässä tilanteessa olisi tietysti parasta käydä itse Etelä-Afrikassa, mutta kenellä siihen on mahdollisuus? Emmekö siis toistaiseksi tunne vain suurta myötätuntoa neekereitä kohtaan ja sanoudu irti järjestäytyneestä politiikasta. Älkäämme tehkö itseämme naurettaviksi.

O.S.

- - - - -

Yhteiskunnallisen kerhon vuosikokous pidetään tiistaina 14.12.65 klo 18.30. - Ensi vuosi on vaalivuosi...

KORJAUKSIA: Lehden toimituskunnasta unohtui toimitussihteeri Riitta Kalliomaa.

Rouva Touhulan alennusmyynneistä kirjoitti Kirsi-Marja

Bärholm IC